

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: L.Ž., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Procházkou, advokátem se sídlem Rooseveltova 16, Plzeň,** proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2014, čj. DSH/4317/14,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou podanou soudu osobně dne 3. 6. 2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2014, čj. DSH/4317/14, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobou napadeným rozhodnutím Krajský úřad Plzeňského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 13. 11. 2013, čj. MMP/236706/13, jímž byly námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče zamítnuty a provedený záznam byl potvrzen. Bodové hodnocení řidičů bylo v rozhodném období upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).

II. Žaloba

Žalobce se domnívá, že správní orgány obou stupňů nepostupovaly tak, aby byl podle § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 citovaného zákona. U skutku, zaneseného v EKŘ pod bodem 1) ze dne 2. 5. 2013, kvalifikovaného jako přešůpek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., řešeného Policií ČR Plzeň, postiženého 3 body, žalobce po celou dobu řízení před správními orgány obou stupňů uváděl, že se jedná o nedorozumění. Dne 24. 4. 2014 [patrně: 24. 4. 2013] žalobce utrpěl při sportu (fotbal) zranění, následně navštívil ortopeda MUDr. Jaroslava Harlase, ordinace Americká tř. 11, Plzeň, který ho vyšetřil a mj. vystavil potvrzení o tom, že se v autě v důsledku svého zranění nemůže poutat bezpečnostními pásy. MUDr. Harlas navštívil žalobce také proto, že nemá svého stálého praktického lékaře. Dne 2. 5. 2013 při silniční kontrole žalobce příslušníkovi Policie ČR tuto situaci vysvětlil, ale lékařské potvrzení u sebe bohužel neměl, protože ho zapomněl doma. Blokovou pokutu zaplatil, ovšem v domnění, že je ukládána za nepředložení lékařského potvrzení (které objektivně existovalo). Pokutový blok žalobce podepsal v rozrušení vyvolaném náhlou stresovou situací. Skutečnost, že jeho jednání bylo ohodnoceno 3 body, se dověděl až výpisem z EKŘ ze dne 23. 9. 2013. MUDr. Harlas po dotazu právního zástupce skutečně potvrdil, že dne 25. 4. 2013 žalobce ošetřoval pro úraz z předchozího dne a vystavil mu potvrzení, že se nemůže při jízdě automobilem poutat bezpečnostním pásem. Tuto skutečnost žalobce doložil již nalézacímu správnímu orgánu v doplnění odvolání účastníka ze dne 28. 12. 2013. Žalobce je toho názoru, že v době silniční kontroly dne 2. 5. 2013 byl držitelem oprávnění o zdravotní indispozici, a tudíž nepřipoutáním se bezpečnostními pásy se nemohl dopustit protiprávního jednání, za které by ho bylo lze postihnout, neboť zcela absentuje materiální stránka přešůpku. *De iure et de facto* naplňoval dikci zákona, neboť objektivně byl osobou, která nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů. Toto prokázal dodatečně potvrzením vydaným MUDr. Harlasem. Nutno poznamenat, že materiální stránkou přešůpku se v poslední době zabývá také Nejvyšší správní soud, který ve své judikatuře konstatuje, že materiální stránka přešůpku musí být zkoumána.

III. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Krajský úřad Plzeňského kraje se k žalobě písemně vyjádřil dne 7. 7. 2014 pod čj. DSH/7647/14 tak, že správní orgán I. stupně si v rámci řízení o námitkách vyžádal od příslušného orgánu Policie ČR pokutový blok série FD/2013, č. D1143213. Z tohoto pokutového bloku je patrné, že v kolonce přešůpkové jednání - doba, místo a popis je uvedeno: „2. 5. 2013, 9:41, Folmavská, Plzeň, řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Z tohoto textu lze zcela jednoznačně dovodit skutečnost, že žalobci byla uložena pokuta za to, že jako řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. Pokutový blok s popisem přešůpkového jednání v tomto znění žalobce stvrdil svým podpisem, kdy tím, že pokutový blok podepsal, vyjádřil svůj souhlas se spáchaným přešůpkem. V textu na pokutovém bloku je tedy jednoznačně popsáno přešůpkové jednání žalobce, kdy tento text nelze zaměnit s jiným vysvětlením okolností spáchaného přešůpku, a je z tohoto textu zcela vyloučeno, že by žalobci byla uložena pokuta za to, že by neměl u sebe lékařské potvrzení prokazující, že nemůže být připoután bezpečnostním pásem. Při posouzení tohoto pokutového bloku správní orgán I. stupně i odvolací správní orgán zcela jednoznačně dospěl k závěru, že

na podkladě tohoto rozhodnutí v blokovém řízení musí být zaznamenán příslušný počet bodů dle přílohy k zákonu č. 361/2000 Sb. Pokutový blok v tomto případě hovoří zcela jednoznačně. Je zde uvedeno porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které stanoví, že „řidič motorového vozidla je dále povinen být za jízdy na sedadle připoután bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno“. Rovněž je zde v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tento pokutový blok z hlediska záznamu do bodového hodnocení řidiče tvoří kompletní celek. K příloze odvolání, kterým je lékařské potvrzení MUDr. Harlase, odvolací správní orgán uvádí, že ustanovení § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu kromě jiného stanoví, že lékařské potvrzení musí mít řidič při sobě a na požádání policisty jej musí předložit ke kontrole. Zároveň je zde uvedeno, že takové lékařské potvrzení musí obsahovat náležitosti, které stanoví prováděcí právní předpis. Žalobce předložil v průběhu námitkového řízení jakýsi dopis, který by měl prokazovat, že dne 2. 5. 2013 nemohl být připoután bezpečnostním pásem. Toto ale není potvrzení splňující potřebná kritéria ve smyslu § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu, resp. vyhlášky č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně ustanovení § 9 odst. 1 a příloha č. 4 této vyhlášky, které stanoví náležitosti lékařského potvrzení. Správní orgán I. stupně i odvolací správní orgán tedy učinily v řízení vše, co bylo zapotřebí, přezkoumaly věc i z pohledu závěrů soudní judikatury a nebylo shledáno žádné pochybení týkající se záznamu bodů žalobce. Je třeba zdůraznit, že pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je podle správního řádu nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí (bloku), pokud toto není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. A to se v daném případě nestalo, proto správní orgány musejí vycházet z pokutového bloku (z jeho obsahu), který je výše popsán.

IV. Jednání před soudem

Při jednání před soudem dne 29. 5. 2015 účastníci řízení setrvali na svých výše uvedených argumentech. Žalobce se dovolal podle jeho názoru analogického případu řešeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 5 As 118/2011.

V. Argumentace soudu

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 25. 9. 2013 pod čj. MMP/199521/13 Magistrát města Plzně sdělil žalobci, že ke dni 23. 9. 2013 na základě pravomocně uložených sankcí za přestupky dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podal žalobce Magistrátu města Plzně námitky směřující zejména proti skutku ze dne 2. 5. 2013 kvalifikovaného Policií ČR Plzeň jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Na bloku na pokutu na místě zaplacenou, série FD/2013, číslo D 1143213, který si Magistrát města Plzně vyžádal od Městského ředitelství policie Plzeň, je u přestupkového jednání uvedeno *2. 5. 2013, 9:41, Folmavská, Plzeň, řidič*

nebyl připoután bezpečnostním pásem, § 6/1 a zák. č. 361/2000 Sb. a u pokuty uložené za přestupek dle § je uvedeno 125c/1 k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p. a k textu „Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne“ je doplněno 2. 5. 2013 a připojen vlastnoruční podpis přestupce. Dne 13. 11. 2013 pod čj. MMP/236706/13 Magistrát města Plzně rozhodl, že námitky proti provedení záznamu bodů se zamítají a provedený záznam se potvrzuje. Dne 21. 11. 2013 pod čj. KRPP-175149-1/ČJ-2013-0300DP Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje sdělilo žalobci, že na jeho námitky proti provedení záznamu bodů pohlíží dle jejich obsahu jako na podnět k zahájení přezkumného řízení. Stran učiněných zjištění a úvah soud odkazuje na s. 2-3 tohoto sdělení, resp. na záznam o jednání před soudem. Provedeným šetřením, jak své sdělení uzavírá krajské ředitelství policie, nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu vydaného rozhodnutí v blokovém řízení (§ 95 odst. 1 správního řádu). Proti uvedenému rozhodnutí Magistrátu města Plzně se žalobce odvolal. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8. 4. 2014, čj. DSH/4317/14, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 13. 11. 2013, čj. MMP/236706/13, potvrdil. Odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolacího správního orgánu koresponduje s jeho vyjádřením k žalobě ze dne 7. 7. 2014, čj. DSH/7647/14.

Ohledně aplikace § 123f zákona o silničním provozu se soudní praxe ustálila zejména na těchto názorech: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44), „*Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS), „*Záznam v registru řidičů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích) lze provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku, přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad jako*

správní orgán má k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout. Správní úřady obou stupňů tedy nejsou oprávněny hodnotit skutkové okolnosti týkající se přestupku. Žalobce své námitky k tomuto skutku a veškerou procesní obranu může uplatnit pouze při jeho projednávání, případně využít všech zákonem stanovených institutů, jak tyto námitky uplatnit v rámci řízení o přestupku samotném. V řízení o námitkách proti rozhodnutí o záznamu bodů do rejstříku řidičů již tato možnost žalobci nenáleží.“ (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, čj. 11 A 107/2011-31), „Pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilý podklad pro záznam bodů do registru (§ 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích), není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20) a „V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013-16).

Žalobce argumentuje tím, že blokovou pokutu zaplatil v domnění, že je ukládána za nepředložení lékařského potvrzení. V žalobě zpochybnil naplnění materiální stránky přestupku. Při jednání před soudem pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, čj. 5 As 118/2011-103. K tomu zdejší soud konstatuje, že podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič motorového vozidla povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Ustanovení odstavce 1 písm. a) neplatí pro řidiče, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů [§ 6 odst. 2 písm. b) tohoto zákona]. Ve smyslu § 6 odst. 6 uvedeného zákona zdravotní důvody zásadně musejí být doloženy lékařským potvrzením, toto potvrzení musí mít řidič za jízdy u sebe a na požádání policisty je musí předložit ke kontrole a náležitosti a vzor lékařského potvrzení stanoví prováděcí právní předpis. Žalobce je toho názoru, že v jeho případě jde o obdobnou situaci jako ve výše označeném rozsudku Nejvyššího správního soudu. S tím se zdejší soud neztotožňuje. Věc vedenou pod sp zn. 5 As 118/2011 uzavřel Nejvyšší správní soud tak, že „... bylo povinností správního orgánu v řízení o námitkách, které stěžovatel uplatnil, zabývat se odstraněním rozporů ve spisovém materiálu a doplněním spisového materiálu minimálně o důkazy ozřejmující specifikaci přestupku (pokutové bloky, z nichž by bylo zřejmé, pro jaký přestupek bylo blokové řízení vedeno)“. V právě přezkoumávané věci má zdejší soud za to, že tu správní orgány nepochybily ve smyslu výtek činěných Nejvyšším správním soudem. V případě projednávaném zdejším soudem si Magistrát města Plzně od příslušné součásti Policie České republiky vyžádal ověřenou kopii předmětného pokutového bloku a ve svém rozhodnutí ze dne 13. 11. 2013, čj. MMP/236706/13, se tímto blokem podrobně zabýval. Současně požádal příslušnou součást Policie ČR o přešetření námítky žalobce a sdělení, zda byla shledána důvodnou. Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje se v rámci prověřování tohoto podnětu k zahájení přezkumného řízení přesvědčivě vypořádalo s námitkou žalobce s tím, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení přezkumného řízení a případné zrušení nebo změnu vydaného rozhodnutí v blokovém řízení (v podrobnostech se odkazuje na sdělení krajského ředitelství policie ze dne 21. 11. 2013, čj. KRPP-175149-1/ČJ-2013-0300DP, jež je obsaženo ve spisovém materiálu správních orgánů a bylo *in extenso* přečteno při jednání před soudem dne 29. 5. 2015). Na bloku na pokutu na místě zaplacenou,

série FD/2013, číslo D 1143213, je u přestupkového jednání jasně uvedeno 2. 5. 2013, 9:41, *Folmavská, Plzeň, řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem, § 6/1 a zák. č. 361/2000 Sb. a u pokuty uložené za přestupek dle § je uvedeno 125c/1 k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p. a k textu „Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne“ je doplněno 2. 5. 2013 a připojen vlastnoruční podpis přestupce. Chce-li se někdo za takové situace exkullovat, je bezpochyby na něm, aby k tomu předložil pádné důkazy. V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů ovšem žalobce jen uváděl, že v současné době již lékařské potvrzení nevlastní, protože bylo časově omezeno. Správní orgán prvního stupně žalobci vysvětlil, jaké jsou náležitosti lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem a kdo je oprávněn je vydávat (rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 13. 11. 2013, čj. MMP/236706/13, s. 5). K doplnění odvolání proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce přiložil dopis MUDr. Jaroslava Harlase advokátu JUDr. Vladimíru Procházkovi ze dne 16. 12. 2013 tohoto znění: „Dne 25. 4. 2013 jsem vyšetřil a ošetřil výše jmenovaného pacienta pro úraz ze dne 24. 4. 2013. Pacientovi jsem vystavil potvrzení o tom, že se nemůže jako jezdec v automobilu poutat bezpečnostním pásem. Potvrzení bylo vystaveno 25. 4. 2013 na 3 týdny, kdy mělo dojít k další kontrole.“. Z této písemnosti vskutku není patrné, že by tu bylo lékařské potvrzení obsahující příslušné náležitosti a vydané posuzujícím lékařem ve smyslu zákona o silničním provozu. Není proto divu, že odvolací správní orgán se s tímto důvodem uvedeným v odvolání vypořádal takto: „... toto nemá formu potvrzení podle § 6 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích, který kromě jiného stanoví, že toto potvrzení musí mít řidič při sobě a na požádání policisty jej musí předložit ke kontrole. Zároveň je zde uvedeno, že takové lékařské potvrzení musí obsahovat náležitosti, které stanoví prováděcí právní předpis. Odvolatel předložil odvolacímu správnímu orgánu jakýsi dopis, který by měl prokazovat, že odvolatel dne 2. 5. 2013 nemohl být připoután bezpečnostním pásem. Toto ale není potvrzení splňující potřebná kritéria ve smyslu ustanovení § 6 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích, respektive vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 277/2004 Sb., o stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním pásem (vyhláška o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel) ve znění pozdějších předpisů, konkrétně ustanovení § 9 odst. 1 a příloha č. 4 této vyhlášky, které stanoví náležitosti lékařského potvrzení. Tato či podobná písemnost by po jejím předložení ani nemohla být policistou uznána jako potvrzení zbavující odvolatele povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. V neposlední řadě odvolací správní orgán uvádí, že dle ustanovení § 84 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích potvrzení o skutečnosti, že řidič nemůže použít bezpečnostní pás, vystavuje posuzující lékař. Ustanovení § 84 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích pak stanoví, který lékař se rozumí být pro tyto účely posuzujícím lékařem, MUDr. Harlas však do této určené skupiny nespadá.“ (rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 8. 4. 2014, čj. DSH/4317/14, s. 5). Z těchto skutečností je tedy zřejmé, že aktuálně přezkoumávaná věc je odlišná od věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 As 118/2011. Pro upřesnění zdejší soud dodává, že v případě, že by povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem skutečně byla prolomena zdravotními důvody, by podle jeho názoru nešlo o nenaplnění materiální stránky přestupku, nýbrž by se jednalo o okolnost vylučující protiprávnost (pochopitelně ve vztahu k nepřipoutání se bezpečnostním pásem, ne*

k nepředložení lékařského potvrzení). Zdejší soud tudíž došel k závěru, že v daném případě byly správními orgány respektovány všechny výše shrnuté požadavky, včetně těch, které vyplývají ze svrchu uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán však žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. května 2015

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková